

» Očkování je historicky zdaleka nejúspěšnější zdravotnická metoda.

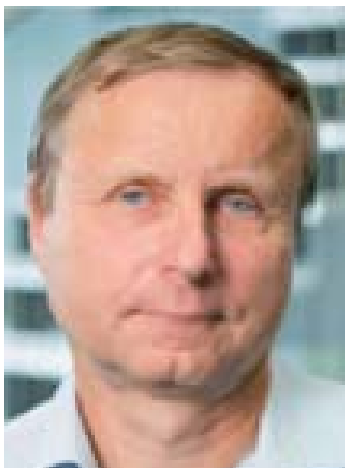
©fer77/Fotky&Foto

Očkování ANO – NE?

V novinách, časopisech a někdy i v televizích dostávají velký prostor lidé, kteří vyznávají „přírodní způsob života“, zdůrazňují svobodu a kriticky zdůrazňují, že časy, kdy za totality bylo vše povinné, jsou už pryč. Dnes jsme „svobodní a rozhodujeme se svobodně“. Platí to například i o povinném očkování dětí. Při těchto vystoupeních se mi vybavuje doba, kdy jsem se jako student medicíny vydával na infekční klinice na Bulovce na patra pacientů s černým kašlem a nemocných s dětskou obrnou. Při službách na dětské Švejcarově klinice jsem ošetřoval děti se záškrtem.

A když jsem pak po promoci nastoupil v Teplicích a měl na starosti jeden dětský domov, zažil jsem epidemii spalniček s úmrtím několika dětí. To vše patří už dávné minulosti. Proto mne zaujalo, že tématu povinného očkování věnoval zdravotní výbor poslanecké sněmovny v červnu 2015 seminář. Přečtěte si, co říkal na semináři prof. RNDr. Václav Hořejší, ředitel Ústavu molekulární genetiky Akademie věd ČR a předseda Rady BIOCEV (Biotechnologické a biomedicínské centrum ve Vestce)

Václav Špičák

prof. RNDr. Václav Hořejší, CSc.

Totalitní očkování versus svoboda umřít

Očkování je historicky zdaleka neúspěšnější zdravotnická metoda – za těch více než 200 let zcela jistě zachránilo stamiliony životů. Podařilo se například vymýtit ve světě pravé neštovice, na něž 60 ze 100 postižených lidí umírali. Zasloužil se o to mimo jiné český mikrobiolog profesor Karel Raška. O důkazu účinnosti očkování nelze pochybovat.

Přesto se rozmáhá hnutí odpůrců (jsou mezi nimi bohužel i někteří lékaři...

Jedna taková bojovnice proti očkování na internetu doslova říká: „**Co je na povinném očkování špatného? V první řadě to, že je povinné. Nikdo nemá právo nutit kohokoli zákonem, aby si nechal vpravovat do těla cokoli proti své vůli, i kdyby to mělo přímo zázračné účinky.**“

Takový „Boj za svobodu“ mi v tomto případě připadá opravdu hodně nepatřičný a nezodpovědný, protože se bohužel netýká jen rozhodnutí toho či onoho individua, jestli raději zemře na nějakou chorobu, než aby si nechal něco píchat do svého těla, ale je v rozporu se snahou ochránit celou populaci a nakonec příslušnou chorobu zcela vymýtit.

Jako zcela pomýlený mi tento ultraliberalistický přístup připadá i pokud jde o nepřenositelné choroby (tetanus) – opravdu stojí ten „princip“ za bolestivé umírání dětí, za které učinili „svobodomyšlné“ rozhodnutí jejich rodiče?

Bojovat proti očkování z nějakých liberálně-ideologických důvodů mi připadá stejně hloupé jako bojovat proti tomu, že nás zlý stát nutí dodržovat dopravní předpisy nebo platit daně...

Takové jednání jednoznačně ohrožuje zdraví lidstva. Tam, kde je z jakýchkoli důvodů úspěšné, má tragické následky. Příkladem je dlouhodobé maření snah o vymýcení posledních ohnisek dětské obrny v několika zaostalých státech Asie a Afriky.

Všechny vedlejší účinky jsou vyvolávány i vlastním onemocněním u neočkovaných jedinců, a to 100–1000× častěji než při očkování.

Odmítači očkování navíc tvrdí, že vakcíny samy o sobě poškozují zdraví, protože obsahují rtuť či hliník, že přítomnost těchto látek vyvolává neurologická postižení nebo autismus. Žádná solidně provedená vědecká studie nic takového nepotvrdila.

Nežádoucích následků očkování bývá kolem několika desítek na vakcínu. Je ovšem často sporné, zda se jedná skutečně o příčinnou souvislost, nebo jen časovou koincidenci (pokud např. týden po očkování dojde ke zranění dítěte při nehodě, také to nelze přičítat onomu očkování...).

Očkování samozřejmě má svá rizika, jako úplně všechno, co v životě děláme. Ve všech životních situacích vážíme velikost rizik řešení, která máme k dispozici. U očkování je riziko s ním spojené statisticky mnohonásobně menší než riziko svobodomyšlně neočkovat.

Uvažovalo se o tom, že se zruší zákonná povinnost. Ale s tím, jak se v poslední době rozmohla manipulativní agitace odpůrců očkování, stoupá riziko, že by poklesla celková proočkovanosť populace. Zdá se, že naše společnost ještě nedozrála k tomu, abychom se mohli spolehnout na to, že i v dobrovolném režimu bude zachována velmi vysoká (alespoň 90 %) proočkovanosť (nyní je asi 98 %) zajišťující tzv. kolektivní imunitu, která potom chrání do velké míry i jedince,

kteří ze závažných důvodů nemohou být očkováni, nebo u kterých je očkování málo účinné.

Očkování svých dětí dnes více méně odmítá asi 5 % rodičů; v průzkumech se asi 80 procent rodičů vysloвило pro zachování současného očkovacího kalendáře. Čím více lidí je neočkovaných, tím větší šance je, že původce nemoci bude v populaci cirkulovat poté, co je zanesen z oblastí, kde je nemoc doposud rozšířená. Potvrdila to nedávná epidemie spalniček v USA, kde poklesla proočkovanosť; nemoc tam přivezli turisté z jihovýchodní Asie. Podobnou hrozbu představuje zavlečení dětské obrny a šířící se hrozba černého kašle. Odpůrci by měli vědět, že při očkování proti spalničkám riziko neurologických komplikací tisíckrát menší než při aktuálním onemocnění touto chorobou.

Role lékařů

Mezi odpůrci očkování jsou bohužel i někteří lékaři; je to smutné - podobně jako to, že existují i lékaři, kteří podporují a praktikují některé šarlatánské,

„alternativní“ metody léčby, jako je homeopatie i některé ještě horší.

Náš přední vakcinolog prof. Chlíbek: *„Česká lékařská komora vydala jasné stanovisko, že lékař, který odmítá očkování, postupuje non lege artis, tedy nikoliv v souladu se soudobými poznatky medicíny. Takový lékař prakticky hazarduje se zdravím lidí, jimž upírá očkování.“*

Závěr

Vypjatý individualismus ohrožuje zdraví lidstva. Individuální svobodu nelze oddělit od osobní odpovědnosti.

Doufejme, že zvítězí rozum. Snažme se o to u sebe, u svých blízkých, u celé společnosti...

Václav Hořejší